కథా కౌముది

అన్ ప్రొఫెషనల్ బ్రోకర్ శ్రీధర్ బొల్లేపల్లి

"ఈ పని నీ వల్ల అయ్యి తీరుతుందని అనుకోవట్లేదు. నువ్వు చెపితే తను వింటుందనీ కాదు. కానీ, నాకు వేరే ఆప్షన్ లేదు. కొత్తవాళ్లకెవరికీ చెప్పుకోలేను. మా యిద్దరికీ కామన్ ఫ్రెండ్స్ అయినవాళ్లతో మాట్లాడ్డానికి కూడా తను యిష్టపడడం లేదు. ఒక ప్రయత్నం చేసి చూస్తే నష్టమేముంది" అన్నాడు సుధీర్.

అతని బాధ నాకు అర్థం అవుతోంది. కానీ, యిది నా వల్ల అయ్యే పని కాదని నాకు తెలుసు. ప్రవాహంలో కొట్టుకు పోయేవాడు గడ్డిపోచని చూసి ఆశ పడినట్టు సుధీర్ కి నేనేదో చేయగలనన్న ఆశ వున్నట్టుంది. ఇంతకి మించి పోయేదేముందిలే అన్న నిర్లిప్తత అయినా కావొచ్చు.

"సరే నా ప్రయత్నం నేను చేస్తాను. కానీ, యిది వర్కవుట్ అవుద్దని ఆశలేం పెట్టుకోబాకు" అన్నాను. తెలుసన్నట్టు తలాడించాడు.

*****

సుధీర్, నవ్యల పెళ్లయ్యి పన్నెండేళ్లవుతోంది. ఇద్దరిదీ వొకటే కులం. ఫార్మసీ కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో తన క్లాస్ మేట్ అయిన నవ్యని ప్రేమించి, కట్నం లేకుండా పెళ్లి చేసుకున్నాడు సుధీర్. పేరెంట్స్ ని వదిలిపెట్టి రాననీ, అంత యిష్టమైతే అతనే యిల్లరికం రావాలనీ కండిషన్ పెట్టింది ఆమె. దానికి కూడా సిద్ధపడ్డాడు అతను. సొంతూళ్లో ఆస్తులన్నీ అమ్మేసుకొని ఆమె దగ్గరకి వెళ్లిపోయాడు. సొంతం యిల్లరికం అనడానికి కూడా లేదు. అదే వీధిలో వేరే యింట్లో వుంటారు నవ్య పేరెంట్స్. ప్రతి రోజూ హాస్పిటల్లో పని అవగానే అమ్మానానలతో కాసేపు స్పెండ్ చేసి, యింటికొస్తుంది నవ్య. సుధీర్ రావడానికి ఎలాగూ లేటవుతుంది కాబట్టి యీ అరేంజ్మెంట్ అందరికీ సౌకర్యంగానే వుంది. ఇదీ నాకు వాళ్ల గురించి తెలిసింది.

నిన్న సాయంత్రం హాస్పిటల్ కాంటీన్లో టీ తాగుతూ వుండగా సడెన్ గా వోపెన్ అయిపోయాడు సుధీర్. ఈ మధ్య నవ్య ఎవరితోనో చనువుగా వుంటోంది. మాటిమాటికీ కాల్స్ వస్తున్నాయి. లేట్ నైట్ కూడా చాటింగ్ చేస్తూ కనబడుతోంది. గతంలో ఏదైనా అవసరపడి ఫోన్ కావాలని సుధీర్ అడిగితే రెండో ఆలోచన

లేకుండా అతని చేతికిచ్చి, దాని గురించి మర్చిపోయేది. ఇప్పుడు అలా కాదు. 'నీ ఫోన్ వుందిగా, నా ఫోన్ లో చార్జింగ్ లేదు, ఆఫీస్ కాల్ ఎక్స్ పెక్ట్ చేస్తున్నాను కాసేపాగు' ఇలా ఏదో వొకటి చెప్పి దాటేస్తుంది. కొత్తగా ఫోన్ కి లాక్ పెట్టుకుంది కూడా. అంత సీక్రెట్స్ ఏముంటాయి? ఉండబట్టలేక వొక నెల క్రితం డైరెక్టుగా అడిగేశాడు సుధీర్. 'ఎప్పుడూ ఎవరితోనో మాట్లాడుతూనే వుంటావ్, ఎవరితో' అని. నవ్య సమాధానం చెప్పలేదు. ఆమె మౌనం అతనిలో కొత్త అనుమానాలు పుట్టించింది. రెండు రోజులాగి మళ్లీ అడిగాడు. "అవును, అతను నా కొలీగ్. జస్ట్ ఫ్రెండ్ అంతే. సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటే తప్పేముంది" ఎదురు తిరిగింది నవ్య. ఆమెలో భయం కానీ, గిల్ట్ కానీ లేవు. ఇద్దరికీ వాదన జరిగింది. పది రోజుల బట్టీ మాటల్లేవు. వంట చేసి, యిద్దరికీ బాక్సులు సర్దేసి, తన దారిన తను వెళ్లిపోతోంది. రాత్రి ఎనిమిది, తొమ్మిది అయ్యేవరకూ యింటికి రావడం లేదు.

మూడు రోజుల క్రితం యిద్దరికీ పెద్ద గొడవ జరిగింది. "అవును, అతనంటే నాకిష్టం. అతను లేకుండా నేను వుండలేను. నీకు సంజాయిషీ చెప్పాల్సిన అవసరం నాకు లేదు. భరించలేకపోతే నీ దారి నువ్వు చూసుకో" కుండ బద్దలు కొట్టేసింది నవ్య. ఆమె అలా అడ్డం తిరుగుతుందని వూహించని సుధీర్ ముందు షాకయ్యాడు. తీరిగ్గా ఆలోచించిన మీదట తెగేదాకా లాక్కపోవడమే మంచిదనే నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఇదీ సంగతి. ఇప్పుడు నేను నవ్యతో మాట్లాడాలి. పెళ్లయిన ఏడాదికే విడాకులు తీసుకున్న నేను.. పదేళ్లు అన్యోన్యంగా కాపురం చేసిన మొగుడూ పెళ్లాల గొడవకి మధ్యవర్తిని. ఇంగ్లీష్ సినిమాల్లో అయితే కౌన్సిలర్ అనో, నెగోషియేటర్ అనో అంటారేమో. సింపుల్ గా చెప్పాలంటే నేను బ్రోకర్ ని.

*****

నవ్యకి నేను తెలిసి వుండొచ్చు. ఒకసారి ఏదో పని మీద వాళ్లింటికి వెళ్లాను కూడా. అప్పుడు బయటకి వెళ్లే హడావుడిలో వుంది. కర్టెసీ కోసం రెండు నిముషాలు ఆగి, సారీ చెప్పి వెళ్లిపోయింది. ఇప్పుడు గుర్తు పడుతుందా? ఎలా పరిచయం చేసుకోవాలి? మా పర్సనల్ విషయాలు నీకెందుకు అని దులిపేస్తే ఏం చేయాలి? రకరకాల భయాలు, సందేహాలతో వెళ్లాను.

"హాయ్ రండి. బాగున్నారా" అని నవ్య నవ్వుతూ పలకరించడంతో సగం బరువు దిగినట్లయ్యింది. ఎందుకు వచ్చానని చెప్పాలి. సుధీర్ వున్నాడా అని అడగాలా వద్దా?

"నాతో మాట్లాడమని సుధీర్ పంపాడా?" మళ్లీ నవ్వుతూ అడిగింది. ఇందాక దిగిపోయిన బరువంతా తిరిగొచ్చి నా గుండెల మీద వాలింది. ఏం చెప్పాలి యిప్పుడు?

"కంగారు పడకండి. ఇప్పటికి ముగ్గురొచ్చారు. మీ టోకెన్ నంబరు నాలుగు" ప్రతి మాటా నవ్వుతూనే చెపుతుందీ అమ్మాయి. దానికన్నా కోప్పడితేనే సుఖంగా వుంటుందేమో. నాకేదో అవమానం జరిగినట్టు ఫీలౌతూ అక్కణ్నించీ పారిపోడానికి ఛాన్సుండేది. ఎటూ కాకుండా యిరుక్కుపోయాను యిప్పుడు.

"పిల్లలు అమ్మవాళ్లింటి దగ్గర వున్నారు. ఒక గంటలో వెళ్లి తెచ్చుకోవాలి." గంటకన్నా ఎక్కువ సేపు వుండడానికి వీల్లేదని చెపుతోందా?

"లాస్ట్ మంత్ మీ స్టాఫ్ 'గెట్ టు గెదర్' లో మీరు పాడిన పాట విన్నాను. సుధీర్ చూపించాడు. మంచి సింగర్ మీరు. చూడ్డానికి సీరియస్ గా వుండే మీరు లలితగీతాలు పాడతారంటే ఎవరూ నమ్మరు. నాన్నా వాళ్లకి కూడా చూపించాను. మా యింట్లో మీ పేరు మిస్టర్ లలిత్" కిలకిలా నవ్వేసింది.

"మీరేమీ మాట్లాడ్డం లేదు? టీ తెస్తానాగండి. జస్ట్ ఫైవ్ మినిట్స్" లోపలికెళ్లింది. నేను గౌరవంగా అక్కణ్నించీ బయట పడడానికి మిగిలిన చివరి అవకాశం అది. సుధీర్ కి ఏదో వొకటి చెప్పొచ్చు. కానీ, అలా చెప్పాపెట్టకుండా వెళ్లిపోతే నవ్య ఏమైనా అనుకుంటుందేమో? నేను ఏ నిర్ణయం తీసుకోకముందే టీ కప్పు నా చేతుల్లో కొచ్చింది.

రెండు సిప్పులయ్యాక, "చెప్పండి" అంది. నవ్వకుండా ఆ అమ్మాయి మాట్లాడిన మొదటి మాట అది. ఏం చెప్పను?

"మీ యిద్దరికీ ఏవో డిఫరెన్సెస్ వుండుండొచ్చు. కానీ, డివోర్స్ దాకా తీసుకుపోవడం మంచిది కాదేమో" అన్నాను. నా మాటలు నాకే ఎబ్బెట్టుగా అనిపించాయి. కిచెన్ లోకి వెళ్లి టీ కప్పుతో వచ్చినంత తేలిగ్గా.. ఆమె మొహం మీదకి మళ్లీ నవ్వు తిరిగొచ్చింది. ఈ సారి ఎందుకు నవ్వుతోంది? నా విడాకుల వ్యవహారం కూడా తనకి తెలిసే వుంటుందిగా. అందుకేనా?

"సారీ యిలా అంటున్నందుకు. మీరు డివోర్సీ అని సుధీర్ చెప్పాడు. అదంత తేలికైన డెసిషన్ కాదని మీకు తెలిసే వుంటుంది." ఆ మాట వింటూనే నా పై ప్రాణాలు పైనే పోయినయ్. ఇక వొక్క క్ష� ం యిక్కడున్నా నా మర్యాద దక్కదు.

"మీరేదో మంచి వుద్దేశంతో యింటికొస్తే, మీ పర్సనల్ విషయాల గురించి ప్రస్తావించడం మర్యాద కాదని నాకు తెలుసు." ఇంకెక్కడి మర్యాద. నేను వాళ్ల పర్సనల్ విషయాల్లో తల దూర్చడానికేగా వచ్చింది.

"మాది లవ్ మారేజ్. అమ్మావాళ్లకి నేనొక్కదాన్నే. సుధీరంటే ఎంత యిష్టం వున్నా, యీ వూరొదిలి పోవడం నాకిష్టం లేదు. సుధీరే నాకోసం యిక్కడికి వచ్చేశాడు. ఇరవయ్యెకరాల మామిడితోట. యాభై లక్షలకి అమ్మేశాడు. అదంతా రియల్ ఎస్టేట్ లో పెడతానన్నాడు. ఆ నిర్ణయం మా నాన్నకి నచ్చలేదు. అంత పెద్ద మొత్తం వొకే చోట యిన్వెస్ట్ చేయడం కరెక్ట్ కాదని మొత్తుకున్నాడు. సుధీర్ విన్లేదు. ఆరు నెలలు తిరిగేసరికి ఫ్రెండ్స్ మోసం చేశారనీ, డబ్బులు మొత్తం పోయాయనీ చెప్పాడు. ఆ ఫ్రెండ్స్ ఎవరు, భూములు ఎక్కడ కొన్నారు, ఎవరి దగ్గర కొన్నారు అనేది యీ రోజుకీ తెలియదు నాకు. పోయిన డబ్బులన్నీ రాబడతానని కొన్నాళ్లు, సెటిల్మెంట్ జరుగుతుందని కొన్నాళ్లు తిరిగాడు. సంపాదన లేదు.

అప్పటికే పెద్దది పుట్టింది. ఇల్లు జరుపుకు రావడం కన్నా, సుధీర్ ఖర్చులకి కావాల్సిన డబ్బులు సమకూర్చడం పెద్ద హెడేక్ అయిపోయింది నాకు. ఒక్క పైసా కూడా వెనక్కి రాలేదు. తను జాబ్ చూసుకునేసరికి నా వొంటి మీద గ్రాము బంగారం కూడా మిగల్లేదు." ఇందాకటి వరకూ నేను చూసిన నవ్య, యిప్పుడు మాట్లాడుతున్న నవ్య వొకరేనా?

"ఈ పదేళ్లలో పది వుద్యోగాలు మారాడు. కాసేపు బిజినెస్ అంటాడు. కాసేపు మార్కెటింగ్ అంటాడు. పోనీ తనకి నచ్చిన పనైనా చేస్తాడా అంటే అదీ లేదు. జాబ్ కి సెలవు పెట్టి మరీ రాత్రీపగలూ ఆలోచించి, వందమందితో డిస్కస్ చేసి, రెండు నెలలయ్యాక అది పనికిరాదని తేల్చేస్తాడు. ఇంట్లో యిద్దరు ఆడపిల్లలు. వాళ్ల చదువు, ఆరోగ్యం, బట్టలు, తిండి, ఆటలు ఎందులోనూ సీరియస్ గా యిన్వాల్వ్ అవ్వడు. ఎప్పటికప్పుడు ఏదో వొకటి తగిలించుకొని అందులో మునిగిపోతాడు. ఇంటి పని, ఆఫీస్ పని వొక్కదాన్నే చూసుకోవాల్సి రావడం గురించి కూడా నేనెప్పుడూ కంప్లెయిన్ చేయలేదు. కానీ, అయిందానికీ కానిదానికీ మా అమ్మావాళ్లతో గొడవ పెట్టుకుంటాడు. వాళ్లు అపశకునం పలకబట్టే రియల్ ఎస్టేట్ లో డబ్బులు పోయాయంటాడు. తను బాగుండడం చూసి వోర్వలేని వాళ్లు ఎవరో తనమీద ఏదో ప్రయోగం చేశారంటాడు. వాటికి విరుగుడు చేస్తే కానీ పైకి రాలేం అంటాడు. అసలు వొకళ్లు చూసి ఏడవాల్సినంత బాగా మేము వుండి ఏడ్చిందెప్పుడు? నేను పడే కష్టం మా వాళ్లకి తెలియకుండా వుండాలని వేరే వూరు వెళ్లిపోదామని చాలాసార్లు అడిగాను సుధీర్ ని. కానీ, అతను వొప్పుకోలేదు. నా పేరెంట్స్ అందుబాటులో వుండడం వల్ల ఎంత లాభమో అతనికి బాగా తెలుసు. దాన్ని వదులుకోడానికి అతను సిద్ధంగా లేడు. నా గురించి అమ్మానాన్నా మనాది పడాల్సిరావడమే యిప్పుడు నాకున్న పెద్ద సమస్య."

ఇవే విషయాలు సుధీర్ ద్వారా విని వుంటే నామీద ఎలాంటి యింపాక్ట్ వుండి వుండేది? ఇప్పుడు నవ్య పడుతున్న బాధ ఎంత రీజనబుల్ గా అనిపిస్తోందో అతని మాటలూ అలాగే అనిపించి వుండేవా?

"సుధీర్ మంచివాడు కాదని నేను అనడం లేదు. తాగుడు, పేకాట లాంటి అలవాట్లు లేవు. నాకు తెలిసి వేరే ఏ అమ్మాయినీ కన్నెత్తి చూడడు. నేను వొప్పుకుంటాను. కానీ హ్యాపీగా వున్నాం అని మనల్ని మనం నమ్మించుకోడానికి అది సరిపోతుందా? ఏ చుట్టాలింట్లో ఫంక్షన్ జరిగినా వెళ్లడానికి యిష్టపడడు. 'మన పరిస్థితి బాగోలేదని అందరూ మనల్ని చూసి నవ్వుకుంటారు, వెళ్లొద్దు' అంటాడు. పోనీ నలుగురం కలిసి, ఫంక్షన్లకి కాకుండా యింకెక్కడైనా వెళదామంటే దానికీ వొప్పుకోడు. త్వరలో తాను చేయబోయే పనికి యీ విందులూ, వినోదాలూ, తిరుగుళ్లు అడ్డం వస్తాయంటాడు. ఆ 'త్వరలో' అనే టైమ్ ఎప్పటికి వస్తుందో దేవుడికే తెలియాలి. అసలిదంతా కూడా కాదు.." ఏం చెప్పివుండేదో కానీ గేటు చప్పుడవడంతో సడెన్‌గా ఆపేసింది.

నవ్య వాళ్ల నాన్న అనుకుంటా. పిల్లల్ని తీసుకోని వచ్చాడు. "అయ్యో, నేనే వచ్చేదాన్నిగా నాన్నా" అంటూ లేచి నిలబడింది. పిల్లలిద్దరూ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి చెరో చంకా ఎక్కారు. ఇద్దరికీ చెరో ముద్దు పెట్టి, కిందకి దింపి లోపల్నించీ యింకో కుర్చీ తెచ్చింది.

"ఈయన సుధీర్ వాళ్ల ఫ్రెండు. మా నాన్నగారు" పరిచయం చేసింది. "మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూశాను బాబూ" అన్నాడాయన ఆలోచనలో పడుతూ.

"మిస్టర్ లలిత్ గారు నాన్నా" అంది నవ్య.

"ఓ అవునవును. మా అల్లుడిగారి ఆఫీసు ఫంక్షన్లో పాట పాడింది మీరే కదా. భలే పాడారు. నాకు చాలా యిష్టమైన పాట అది" అన్నాడు నవ్య వాళ్ల నాన్న. చెప్పానా అన్నట్టు నా వైపు చూసి కళ్లెగరేసింది.

"మమ్మీ నాకు డాడీ కావాలి. డాడీ కావాలి" పాటలాగా అరుస్తోంది పెద్ద పిల్ల. చిన్నది కూడా శృతి కలిపింది.

"డాడీ బిజినెస్ పని మీద వూరెళ్లారని చెప్పానా? నీకు పెద్ద పెద్ద బొమ్మలు తేవాలా వొద్దా?" బుజ్జగిస్తూ చెప్పింది శృతి.

"అబద్ధం. డాడీ ఎప్పుడూ బొమ్మలు తేడు" కోపంగా చెప్పింది పెద్దది.

"ఏం కాదు. బోలెడు బొమ్మలు తెచ్చి, నీకివ్వమని నాకిచ్చాడు. నీ బర్త్ డేకి సర్‌ప్రైజ్ చేద్దామని నేనే నా ఆఫీసులో దాచిపెట్టాను. రేపు తీసుకొస్తాలే. బర్త్ డే కి మళ్లీ తెమ్మని చెబుదాం డాడీతో." చిన్నది మురిసిపోయిందిలే కానీ, పెద్దది అంతగా కన్విన్స్ అయినట్టు కనిపించలేదు.

"మీరు మాట్లాడుతూ వుండండి. నేను పిల్లలతో హోమ్ వర్క్ చేయిస్తా వుంటా" లోపలికెళుతూ చెప్పాడు పెద్దాయన. ఆ తర్వాత రెండు నిముషాలు మౌనంగా వుండిపోయింది నవ్య. బహుశా అప్పటికే ఎక్కువ మాట్లాడేశానని రిగ్రెట్ అవుతూ వుందేమో.

"ఇప్పటివరకూ యీ డిస్టర్బెన్స్ పిల్లల దృష్టికి రాకుండా మేనేజ్ చేయగలిగాను. మీరే చూశారుగా. పెద్దదానికి యిప్పుడిప్పుడే విషయాలు అర్థం అవుతున్నాయి. అది వాళ్ల డాడీని శత్రువు లాగా చూసే పరిస్థితి వస్తే నేను తట్టుకోలేను. తను పిల్లల దగ్గర బాడ్ అవకూడదని నేనింత ఆరాటపడుతున్నాను కదా. తన వల్ల నాకు యిబ్బంది కలుగుతూ వుండడానికి అవకాశం వుంది అని యిన్నేళ్లలో వొక్కసారంటే వొక్కసారి కూడా ఎక్నాలెడ్జ్ చేయలేదు సుధీర్." నవ్యకి ఏడుపు తన్నుకొస్తోందని తెలిసిపోతోంది.

ఇలా ఎవరికైనా చెప్పుకునే అవకాశం వస్తే మా ఆవిడ నా గురించి ఏం చెపుతుంది? మా పెళ్లి పెటాకులవడం వెనక నా పాత్ర గురించి తను చెప్పే మాటలు కూడా యింతే కన్విన్సింగ్ గా వుంటాయా?

"సుధీర్ మీకు ఏం చెప్పాడో, మీరు నాతో ఏం చెప్పాలనుకున్నారో నాకు తెలీదు. నేను జనరల్ గా ఎవరి దగ్గరా పర్సనల్ విషయాలు మాట్లాడనని సుధీర్ కి ఐడియా వుంది. మీరు నాకేదో నచ్చజెపుతారని

అతను అనుకోని వుండడు. తను నాకు దగ్గరవ్వాలని చూస్తుంటే, నేను తెంచుకోని పోతున్నానని మిమ్మల్ని నమ్మించాలని అనుకోని వుండొచ్చు. నాకు వేరే ఎవరితోనో సంబంధం వుందని...” ఆమె మాట పూర్తి చేయకముందే నేను లేచి నిలబడ్డాను.

“సారీ నాక్కొంచెం పనుంది. వీలు చూసుకొని యింకోసారి వస్తాను. ఏమీ అనుకోవద్దు.” ఆమె రెస్పాన్స్ కోసం వెయిట్ చేయకుండా, వెనక్కి తిరిగి నడవడం మొదలెట్టాను నేను. నవ్యకి వేరే అతనితో సంబంధం వుందా లేదా అన్నది తెలుసుకోవాలని నాకు అనిపించలేదు. ఒకవేళ వున్నమాటే నిజం అయితే.. అది ఎంతవరకూ జస్టిఫైడ్ అన్నది తేల్చే అర్హత నాకు లేదని మాత్రం తెలుస్తోంది. అసలు ఆ అమ్మాయి తన భర్త గురించి మాట్లాడుతుంటే నాకెందుకు వూపిరి సలపనంత యిబ్బందిగా వుంది? సుధీర్ నా ఫ్రెండు కాబట్టేనా? ఆ అమ్మాయి చెపుతోంది అసలు సుధీర్ గురించేనా? నా మీద నవ్యకి కాస్త పాజిటివ్ యింప్రెషన్ వుందని తెలియగానే నేను పార్టీ మార్చేశానా? ఏ ప్రశ్నకీ సమాధానం దొరకడం లేదు.

“థేంక్యూ మిస్టర్ లలిత్” వెనకనుంచీ నవ్య చిన్నగా అనడం వినిపించింది. దేనికి థేంక్స్ చెప్పింది? నేను వచ్చినందుకా? మళ్లీ వచ్చే వుద్దేశం నాకు లేదని తెలిసినందుకా? ఇంకో ప్రశ్న వచ్చిచేరింది నా ప్రాణానికి. ఇంకోసారి ఎప్పుడూ, ఏ విషయంలోనూ మధ్యవర్తిగా వుండకూడదు. అయామ్ ఏన్ అన్‌ప్రొఫెషనల్ బ్రోకర్.

COMMENTS